

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

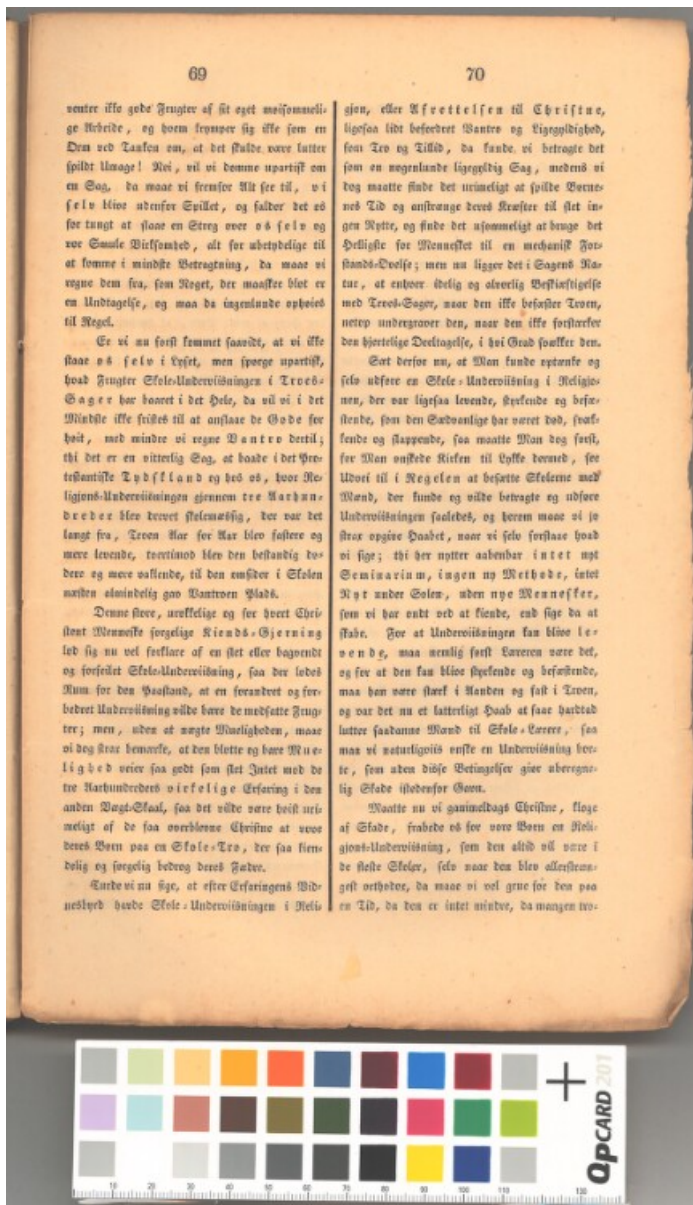
Titel: Udrag fra Er Troen virkelig en Skole-Sag?

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 69. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_559-txt-shoot-idm173/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

venter alle gode Frugter af sit eget usømmelige Arbejde, og hvem frygter sig ikke som en Dren ved Taasens en, at det Skøde vore latter spildt Unagel! Nei, vil vi denne upartist om en Sag, da maas vi fremsætte Mit for til, vi i selve kløve adskiller Spillet, og falder det ud for tungt at slaae en Streg over os selv og vore Smule Bidskændte, alt for ubetydelige til at komme i mindste Betragtning, da maas vi regne dem fra, som Reglet, der maaske blot er en Undtagelse, og maas da ingenlunde ophæves til Regl.

Er vi nu først kommet saavidt, at vi ikke slaae os selv i Lyset, men spørger upartist, hvad Frugter Skoleundervisningen i Trede-Sager har boaret i det Hele, da vil vi i det Mindste ikke fristes til at onslaae de Gode for høit, med mindre vi regne Vantro dertil; thi det er en vittelig Sag, at baade i det Preteritum i Tydskland og hos os, hvor Skoleundervisningen gik gennem tre Markneder blev deres Skolemænd, der var det langst fra, Troen var for klar blødsere og mere levende, end viindt blev den bestandig dødere og mere sølende, til den endelig i Skolen anden almindelig gav Vantroen Plads.

Omme flere, uretferdige og for dæret Christent Mennecke foretagne Sjævnings led sig nu vel stillare af en stet eller bagendit og forfærdit Skoleundervisning, som der ledet Alen for den Haasand, at en forandret og forbedret Undervisning vilde have de medfættede Frugter; men, uden at nægte Naaligheden, maas vi dog ikke demærke, at den blotte og bare Nærlighed vore som godt som stet Jæret med de tre Marknederes virkelige Erfaring i den anden Vægt-Skald, som det vilde være høit uretferdigt af de som overbløve Christne at vore deres Væm paa en Skole-Tro, der saa fremdelig og foregælig bedrog deres Fædte.

Kænde vi nu lige, at efter Erfaringens Vidnesbyrd baade Skole-Undervisningen i Reli-

gion, eller Kvættelsen til Christne, ligesaa lidt forbedret Vantro og Kirgylidighed, som Tro og Tillid, da kunde vi betragte det som en nøgenlunde ligegyldig Sag, medens vi dog maatte finde det urimeligt at spille Værnens Tid og anfrange deres Skæfter til sit ingen Rette, og finde det usømmeligt at bruge det Helligste for Mennecke til en uretferdig Forstands-Deelse; men nu ligger det i Sagens Natur, at enhver delig og alverdig Beskæftigelse med Trede-Sager, naar den ikke befæster Troen, netop undergraver den, naar den ikke forbereder den hjerterlige Deeltagelse, i det Gud skaffer den.

Sæt derfor nu, at Man kunde optænte og selv afstøe en Skole-Undervisning i Religionen, der var ligesaa levende, hjerterlig og befrugtende, som den Sædvanlige har været død, stænkende og slappende, som maatte Man dog først, for Man ønskede Kirken til Lykke derved, se Udori til i Regelen at besætte Skoleene med Mænd, der kunde og vilde betragte og udføre Undervisningen saaledes, og herom maas vi se stor opgyet Haabet, naar vi selv forslaae hvad vi sige; thi der nyttet arbejder intet nyt Seminarium, ingen ny Methode, intet Nyt under Solen, uden nye Mennecker, som vi har endt ved at finde, end sige da at stude. For at Undervisningen kan blive levende, maas nemlig først Læreren være det, og selv at den kan blive hjerterlig og befrugtende, maas den være stærk i Haanden og fast i Troen, og var det nu et latterligt Haab at faae hardtad latter saadanne Mænd til Skole-Lærere, som maas vi naturligtvis enste en Undervisning betænte, som uden disse Betingelser gæve uberegnelig Skade i Hedenfor Væm.

Maatte nu vi samindlagt Christne, flage af Glæde, frabede os for vore Born en Religion-Undervisning, som den altid vil være i de fleste Skoleer, selv naar den blev alverdensgigt ordhede, da maas vi vel give for den paa en Tid, da den er intet mindre, da mangen tro-

